A wy za kogo Mnie uważacie?

To ciekawe, sam Pan Jezus chce wiedzieć, za kogo ludzie Go uważają. Po co Mu to? Sam wiedział najlepiej, kim jest. Przecież Jego chwała i Jego moc nie zależy od badań statystycznych. Ludzkie opinie nie są w stanie ani pomniejszyć, ani powiększyć godności Syna Bożego. A jest to godność Boga, Odkupiciela człowieka. Mimo to Pan Jezus pyta tych, którzy Go otaczają i słuchają, za kogo ludzie uważają Jego osobę. Odpowiedzi, które padają, są ważne dla nas. My już wiemy, że Chrystus nie był ani Janem Chrzcicielem, ani Eliaszem, ani jednym z wielu proroków. No właśnie, więc kim On jest dla nas? Czy dalej zaczniemy wyliczać jakieś chybione postaci? Przecież Pan Jezus już nie jest dla nas żadną zagadką. Zbytnio Go kochamy i Mu ufamy, albo czujemy, że kochamy Go za mało lub za mało Mu ufamy. Przypuszczam, że dla wielu z nas Chrystus jest ważny, nawet najważniejszy. Być może jeszcze za mało na Niego liczymy, za mało na Nim opieramy swoje życie. Zbyt łatwo załamujemy ręce, gdy coś nam nie wychodzi, gdy jesteśmy bezradni wobec różnych sytuacji życiowych. Również wtedy, gdy idzie nam nie najgorzej. I próbujemy się obejść bez Niego. Jakoś dajemy sobie radę i ulegamy rozczarowaniu w tej pozornej życiowej pewności siebie. I chyba tu najbardziej poznajemy, kim naprawdę jest dla nas Pan Jezus. Nasze życie też pokazuje Jemu, jak wiele dla nas znaczy, zwłaszcza wtedy, gdy potrzebujemy Jego przebaczenia i miłosierdzia. Tylko On może nam je podarować. **[prob.]**

Ty, Panie Jezu…

Ty, Panie Jezu, nic złego nie uczyniłeś, a umierasz jak największy złoczyńca za mnie grzesznika. Jezu, nie omijaj

mnie, proszę, spojrzyj z Krzyża i na mnie. Wspomnij na mnie, kiedy przyjdziesz do swego królestwa. Sprowadź mnie na drogę prawdy, pouczaj mnie o prawdzie, Prawdo Odwieczna, uczyń mnie prawdziwym świadkiem Twego zbawienia. Jezu Ukrzyżowany, bądź nadzieją moją, bądź siłą moją, a w Twoim Krzyżu, który wówczas był największą hańbą i zgorszeniem, pozwól mi już dziś oglądać chwałę i potęgę Twego zmartwychwstania, chwałę Twego królestwa pokoju, miłości i sprawiedliwości. O Duchu Święty, prowadź mnie pod Krzyż Jezusa, abym i ja mógł umrzeć razem z Nim, moim Panem i moim Bogiem, by razem z Nim zmartwychwstać do nowego życia. **Amen.**

W trosce o Dom Ojczysty. Stanowisko Rady Konferencji Episkopatu Polski ds. Społecznych

Podobnie jak w całym świecie, także i w Polsce, mamy do czynienia z różnymi negatywnymi zjawiskami. Niepokój budzą tendencje do ateizacji życia publicznego oraz eliminacji etyki ze sfery politycznej.

Przykładem jest łamanie prawa przez organy państwa, w tym niewłaściwe traktowanie aresztowanych, wprowadzanie „prawa” do zabijania człowieka przez poszerzenie możliwości przeprowadzenia aborcji aż do 9. miesiąca życia dziecka, odchodzenie od wartości moralnych w wielu dziedzinach życia społecznego, szerzenie nienawiści, promowanie antagonizmów,

zarządzanie konfliktami w przestrzeni społecznej, marginalizowanie znaczenia religii, odbieranie prawa do wyznawania wiary oraz eliminowanie symboli religijnych ze sfery publicznej.

Powyższe negatywne tendencje występujące w życiu publicznym przekładają się na indywidualne, rodzinne oraz społeczne i narodowe postawy, prowadzą do głębokich podziałów i braku wzajemnego szacunku, konfliktów, alienacji społecznej oraz ignorowania prawa. W wielu przypadkach przyczyniają się do utraty nadziei, sensu życia, poczucia tożsamości, jak również rozbicia rodziny, samotności i promowania negatywnych wzorców w procesie formowania młodego pokolenia. Konsekwencją wymienionych zjawisk i postaw jest niszczenie naszych fundamentów – chrześcijańskiej tradycji i dziedzictwa narodowego.

Apelujemy zatem do organów państwa o zaniechanie wszelkich działań powodujących degradację życia społecznego. Wszystkich wierzących prosimy o aktywną, opartą o zasady Ewangelii, obecność w życiu społecznym, a ludzi dobrej woli o zachowanie wierności sumieniu w duchu solidarności i odpowiedzialności za dobro wspólne. Pamiętajmy, że Polska to nasz wspólny dom, a dziedzictwo chrześcijańskie jest od wieków jego fundamentem.

Bp Marian Florczyk, Przewodniczący Rady KEP
ds. Społecznych wraz z członkami Rady.
Warszawa, 4 września 2024 r.

Od 16 do 22 września

Modlimy się w intencji osób ciężko chorych oraz przeżywających różne przeciwności życiowe.

XXIV Niedziela Zwykła

1. Dzisiaj przeżywamy XXIV Niedzielę Zwykłą. Zapraszamy na nieszpory o 15:00.W Świerklach o 15:00 nabożeństwo fatimskie

2. W tym tygodniu przypadają Kwartalne Dni modlitw za dzieci, młodzież i wychowawców. W liturgii wspominamy w poniedziałek św. Korneliusza i św. Cypriana , w środę św. Stanisława Kostkę. w piątek Św. Męczenników Koreańskich, a w sobotę św. Mateusza Apostoła.

3. W środę o 17:00 Msza szkolna. W czwartek po Mszy św. wieczornej adoracja Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie do 19:30.

4. W piątek Msza św. dla młodzieży o 18:00. Po Mszy spotkanie kandydatów do bierzmowania z klas VII.

5. W sobotę o 10:00 spotkanie LSO.

6. W przyszłą niedzielę o 13.00 zostanie odprawiona dodatkowa Msza św. w intencji dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej i ich rodzin. Po Mszy św. krótkie spotkanie organizacyjne.

7. Za tydzień Diecezjalne Dożynki na Górze Świętej Anny.

8. Dziękujemy za dzisiejszą kolektę na remont obiektów diecezjalnych i konserwację zabytków sakralnych. Dziękujemy również za posprzątanie kościoła. W sobotę o 8.00 do sprzątania prosimy parafian z Czarnowąsów z ul. Słonimskiego od 1 do 23 i z ul. Kurkowej.

9. Zainteresowani, którzy w przyszłym roku planują Msze św. jubileuszowe, np. srebrny, złoty lub diamentowy jubileusz małżeństwa, czy też rocznice urodzin, mogą już dokonywać

zapisów w księdze intencji, na karteczkach lub telefonicznie 660 405 534.

Liturgia Święta w Parafii od 16.09 do 22.09.2024 r.

Poniedziałek 16.09.2024 – św. Korneliusza i Cypriana

7.00 Za + męża Jerzego Halama, rodziców Marię i Józefa Piechota, teściów Teresę i Józefa Halama, 4 szwagrów ++ z pokr. oraz za dusze czyśćcowe.

18.00 Za wstaw. Świętej Rodziny z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i błog. Boże dla Anny i Marcina Radziej z ok. 10 r. ślubu i o opiekę Bożą w rodzinie.

Wtorek 17.09.2024

7.00 Za ++ rodziców Stefanię i Jana Drozdowskich, stryja Franciszka ++ z pokr. oraz za dusze w czyśćcu cierpiące.

18.00 /św. Anna/ Za + męża i ojca Hermana Marszolek w r. śm., rodziców Weronikę i Teofila Cebula, teściów Annę i Jana, braci, siostry, wujka Maksymiliana i za dusze czyśćcowe.

Środa 18.09.2024 – św. Stanisława Kostki, patrona Polski.

7.00 W int. żyjących i ++ Parafian, o ducha żywej wiary w naszych rodzinach, o powrót do Boga i Kościoła tych, którzy się od Niego odwrócili.

17.00 /szkolna/ Za ++ rodziców Józefa i Kazimierę Czarneckich, ++ Henryka i Henrykę Rosianowskich + Zbigniewa Szawana, Tadeusza Karbowiaka ++ z pokr. obu stron, za dusze czyśćcowe i

o błog. Boże w rodzinie.

Czwartek 19.09.2024 – św. Januarego

7.00 Za ++ rodziców Hildegardę i Józefa Kaluza, Marię i Pawła Sowa oraz za ++ dziadków.

18.00 Za + męża Manfreda w 2 r. śm., oraz za żyjących i ++ z rodziny.

Piątek 20.09.2024 – św. Andrzeja Kim Teagon i Towarzyszy

7.00 Za ++ rodziców Marię i Wojciecha Duda w 30 r. śm., ++ dziadków i chrzestnych z rodzin Duda i Szydło.

18.00 /młodz./ Za wstaw. Matki Bożej NP. z podz. za otrzymane łaski, o zdrowie i błog. Boże oraz Dary Ducha Świętego dla Norberta Palt z ok 70 r. urodzin i o opiekę Bożą w rodzinie

Sobota 21.09.2024 – św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty

7.00 W int. Marii Pierończyk, z ok. ur., o radość życia wiecznego z Bogiem, za + męża Maksymiliana, brata Józefa oraz ++ z pokr.

18:00/niedz./ Za + ojca Eryka Kokot w 10 r. śm., teściów Urszulę i Wernera Panusz w r. śm., ++ Małgorzatę i Annę ++ z pokr oraz za dusze czyśćcowe.

XXV Niedziela Zwykła 22.09.2024

7.00 Za + męża i ojca Ewalda ++ rodziców Otylię i Jerzego Hanusik, teściową Gertrudę Zowada + brata Piotra, szwagrów ++ z rodzin Zowada i Hanusik.

8.15 /niem./ Za + rodziców Gertrudę i Joachima Lysik, dziadków obu stron ++ z rodz. Lysik i Kałuża ++ Marthę i Rudolfa Mally, o dar życia wiecznego.

9.00 /św. Anna/ Za wstaw. Świętej Rodziny z prośbą o zdrowie i Boże błog. oraz Dary Ducha Świętego, o opiekę Bożą w rodzinie

Kochanek, Holik i za + męża.

9.30 Za + Lucynę Kuć w 1 r. śm., o radość życia wiecznego z Bogiem.

11.00 Za ++ rodziców Krystynę i Herberta Gwóźdź ++ dziadków Florentynę i Stefana Gwóźdź, ciocię Hildegardę + Manfreda Niestrój i za ++ z pokr.

13.00 W int. dzieci komunijnych i ich rodzin, o Dary Ducha Świętego.

15.00 Nieszpory

16.00 Do Miłosierdzia Bożego za + córkę Ewę Kowalską w r. ur., o dar życia wiecznego, za + brata Antoniego, za dusze czyśćcowe oraz o opiekę Bożą dla całej rodziny.

Dziękczynienie Panu Bogu za zbiory

Wszystko co otrzymujemy jest darem od Pana Boga. Nie trzeba nikogo przekonywać, że Boże błogosławieństwo potrzebne jest każdemu z nas i o pomoc i Boża opiekę należy się modlić, dziękując Stwórcy. Mamy wiele odniesień w Piśmie świętym do pracy rolnika, warto przypomnieć przypowieść o siewcy (Mt 13; 1-9) czy też przypowieść o pszenicy i kąkolu (Mt 13; 24-30)

Pod koniec sierpnia lub na początku września w jedną z sobót lub niedziel obchodzone jest święto dziękczynne za zakończenie prac polowych i udane zbiory. Korzenie tego zwyczaju to czasy przedchrześcijańskie, wtedy święto obchodzono podczas równonocy jesiennej 22/23 września i zwieńczało ono całoroczną pracę na polu. Obecnie dożynki mają religijny charakter

i w ich trakcie składa się podziękowanie Panu Bogu przez wstawiennictwo Matki Boskiej za udane plony. Święto plonów zazwyczaj rozpoczyna się mszą świętą, a potem przez wiele miejscowości przechodzą barwne korowody. W ich trakcie odbywają się konkursy, oraz wiele innych atrakcji artystycznych.

W naszym rejonie dożynki nazywane są żniwówką. Korzenie tego święta pogrążone są w bardzo dalekiej przeszłości i sięgają jeszcze czasów pogańskich. Niestety, nie zachowały się opisy, które przybliżyłyby nam tamtejsze zwyczaje, a precyzyjne relacje pochodzą dopiero z XIX wieku. Zasadniczy trzon tych obchodów od lat pozostaje niezmienny. Od zawsze było to święto całej społeczności.

W XIX wieku dożynki były organizowane w dworze gospodarza, do którego należały pola. Po zakończeniu żniw formułował się korowód dożynkowy, a z ostatnich zerwanych kłosów pleciona była korona żniwna. Przystrajano wozy, a następnie udawano się do właściciela pól. Najważniejszym elementem była i do dziś jest właśnie korona, złożona najczęściej z czterech zbóż – żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, które symbolizowały pory roku. Ważny był także chleb ofiarowywany gospodarzowi oraz przyśpiewki, z których także niektóre przetrwały do tej pory. Dopiero w okresie międzywojennym równolegle do tradycji świeckiej zabawy wykształcił się obecny do dzisiaj zwyczaj święcenia płodów rolnych w kościele.

Pamiętajmy, że dożynki to podziękowanie za cały rok rolny, dlatego w tym momencie do ich organizacji przyłączają się także działkowcy, osoby, które mają sad, czy drobną pasiekę. W bardzo wielu gminach jest to teraz święto dla wszystkich mieszkańców. Ostatnio popularne jest stawianie przed gospodarstwem słomianych kukieł gospodarza i gospodyni. Widzimy więc, że ta tradycja zmienia się, przeobraża, ale to świadczy o tym, że jest ciągle żywa.

„Bądź pozdrowiona ziemio rodząca, z dobroci Boga świat

odradzająca tonami zboża, chlebnymi kłosami, wstęgami rzeki wonnymi lasami. Bądź pozdrowiona sadów mrokiem, śpiewem pszczół roju zachwyconym wzrokiem pięknością kwiatów, tęczą na niebie i moim sercem bijącym dla ciebie”. *(Maria Majchrzak)*

[ks. Adam]

„Effatha”, to znaczy: Otwórz się

Pan Jezus dzisiaj uzdrawia człowieka głuchoniemego. Nie używa do tego żadnych tajemnych lekarstw ani podstępnych sztuczek. Owszem, wkłada palce w jego uszy i śliną dotyka jego języka. To taka Chrystusowa terapia. A na koniec wypowiada te słowa: *Otwórz się.* Stan człowieka głuchoniemego został tu uznany jako stan zamknięcia. Choć znam osoby głuchonieme, bardzo otwarte na innych, prezentujący swoją otwartość przy pomocy uśmiechu, gestów i różnych żywych reakcji. Zdarza się, że ludzie potrafiący posługiwać się językiem, dobrze słyszący, udają głuchoniemych, są bardzo zamknięci. Nie potrafią odezwać się nawet do swoich bliskich, mijają bliźnich, bez żadnej reakcji. Stan zamknięcia towarzyszy wielu ludziom posługującym się wszystkimi zmysłami, ale nie korzystającym z nich. Zachowują się jak głuchoniemi. Długotrwały, podtrzymywany gniew często pogłębia stan zamknięcia, totalnej izolacji, unikania bliźnich. Zdarza się, że takie osoby nie mają przyjaciół. Powodem jest stan zamknięcia, z którego z czasem coraz trudniej wyjść, wyzwolić się. Dzisiaj Pan Jezus pragnie nas uzdrowić. Chce nam przywrócić mowę i słuch, chce nas z powrotem wprowadzić w świat ludzkich relacji, chce nas otworzyć, bo inni nas potrzebują. Potrzebują naszego dobrego słowa, uśmiechu, naszej wrażliwości. Pan Jezus pragnie nas

wyprowadzić z naszej izolacji, nawet jeśli jest nam z tym dobrze. Pan Bóg nigdy na nas się nie zamyka, jest zawsze otwarty, i tego oczekuje od nas. **[prob.]**

Ojcze miłosierny…

Ojcze miłosierny, dziękuję Ci za wszystkie łaski, które tak obficie na nas wylewasz. Za wspaniałe dary, którymi nas obdarzasz. Za wszystkie doświadczenia, które stawiasz na naszej drodze. Patrząc naszym „ziemskim" okiem oceniamy to, co nam przygotowałeś. Widzimy szczęście, radość, spełnienie, tragedie, żal, niewdzięczność, niesprawiedliwość. Wydaje nam się, że jesteśmy w stanie odkryć znaczenie i sens tego, co się wokół nas dzieje. Że potrafimy wybrać to, co jest dla nas dobre i odrzucić to, co jest złe. Ty z łagodnością obserwujesz nasze wysiłki. Nasze pragnienie zapanowania nad życiem. Nasze próby zatrzymania wiatru. W ciszy swojej miłości podsuwasz nam rozwiązanie. Nie narzucasz się jednak. Czekasz, aż będziemy gotowi odpowiedzieć na Twoje wezwanie. Aż będziemy gotowi zanurzyć się w ciszy Twojej Obecności. Błogosław nam, Panie. **Amen.**

Od 9 do 15 września

Modlimy się w intencji Kościoła w Polsce, za biskupów, kapłanów i katechetów.